

מטפל בידכיים הנפוחות של הנשים

רופא אליל!

ד"ר דמבינסקי אינו מוכן לפרט מה בדיוק מכיל קוקטייל זה. הוא מוכן לומר שיש בו חומר הרדמה. אך לדבריו, יכול כל רופא למצוא את החומרים הבסיסיים המשמשים להמסת שומנים. הבעיה היא למצוא את האיוון, ולהוסיף חומרים נוספים. מה שברור ובטוח הוא שהחומר אינו מכיל הורמונים ושהתרופה הצרפתית מאפי שרת טיפול קצר ביותר. לפני תחילת הטיפול על הלוקחה לעבור סידרת בדיקות שיגרתיות: בדיקת דם, שתן, לחץ-דם ובדיקת אלרגיה (כמו בדיקת פניצילין).

כיצד מתבצע הטיפול? מוריקים לעור

פיסטר הגיע למסקנה שהצלוליטיס הוא מין ריקבון של תאים. לא במובן הרגיל של המילה, אלא במובן של שינוי תכונות התא. התא הצלוליטי נחשב כמת, ותא מת אייפשו להחזיר למצבו הקודם. אפשר רק להוציאו מן הגוף, וזאת ניתן לעשות בעזרת הזרקת חומר שיימיס את התאים, ויהפוך אותם לנוזל שייכנס לתוך מערכת הדם, ובאמצעות השתן יוציא את עודף הנוזלים מן הגוף. החומר המוזרק מכיל "קוקטייל" של חומרים המשמשים ברפואה לטיפול במחלות רגילות, והוכח בצורה מדעית שהם אינם מזיקים (במיקרים בודדים תיתכן אפשרות של אלרגיה).

בבעיה. באמצעות רופאים אלה הגיע לי מרכז ברומא, שם עסקו בצלוליטיס כבר שנתיים קודם לכן.

ממציא שיטת הריפוי הוא רופא צרפתי, ד"ר מישל פיסטר. הוא התחיל את נסיונותיו בסוסי חיל-הפרשים הצרפתי. כשראה את התוצאות הנפלאות שקיבל, לא היה אדם מאושר ממנו. ד"ר

ד"ר מישה דמבינסקי

ליא

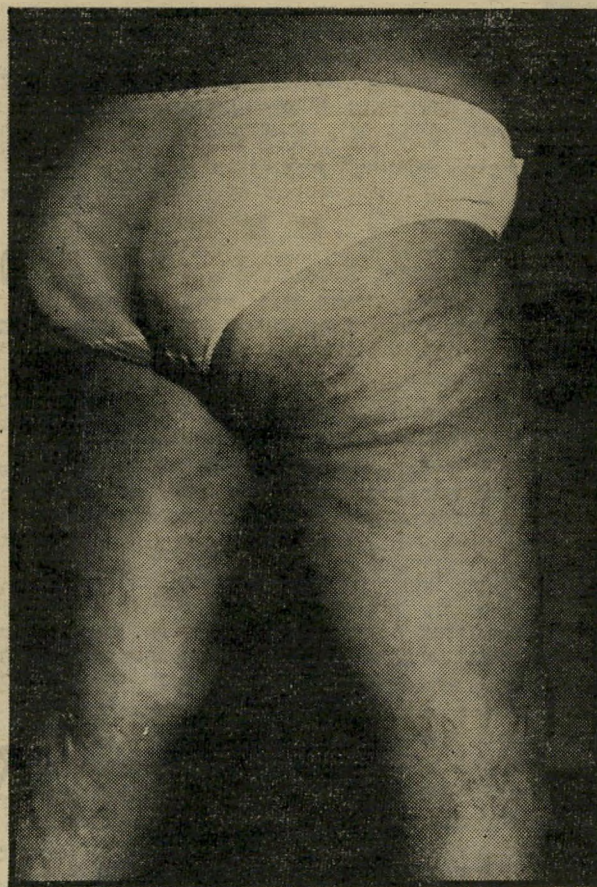
יש שים לא מעצמות כבר שמעו מאחר רי גבן את האמירה הלא כל כך מחמיאה: "כשהיא הולכת, זאת לא סתם תנועה, זו תנועת המושבים". מה שמס תתר מאחורי האמירה, זו בעיה המסרידה נשים רבות, שיש אומרים שהנשים הישראליות סובלות ממנה במיוחד. תופעה זו נקראת בלשון המדע צלוליטיס.

מה זה צלוליטיס? זו הצטברות של שומן ומים בגוף, הצטברות הגורמת לשינויים ולהתעבות בריקמת העור, שגורמת לה להיראות כקליפת תפוז. כ־70 אחוזים מכלל הנשים סובלות ממחלה זו — צרת רבות שהיא חצי נחמה למי שמוכנה להתנחם. אך רבות מהנשים עומדות יום-יום מול המראה מסתכלות בדאגה, ממששות בעצב את "הגיל" וחושבות בערגה על תרופת פלא, על רופא אליל, או על מכשפה שתבוא לעזרתן. מה עדיין לא נעשה? דיאטה? לא עזר! התעמלות? ללא הועיל! מי יושיע?

המושיע המיוחל הופיע בדמות רופא ישראלי, ד"ר מישה דמבינסקי — כיורג פלסטיאסטי, בן קיבוץ בית-השיטה ש עקר לצורך לימודי הרפואה לעיר פא-ביה, ליד מילנו שבאיטליה. את לימודיו באיטליה התחיל בגיל מאוחר יחסית, בהיותו בן 24. אחרי שניסה שלוש פעמים להתקבל לאוניברסיטת בארץ ונכשל, הוא לא התייאש, ושם פעמו לאוניברסיטה הי איטלקית.

היום, בגיל 35, כשהוא דובר איטלקית רהוטה וכשתואר דוקטור באמתחתו, יש ראלי צעיר זה הוא אחד מעמודי-התווך של הכירורגיה הפלסטית-אסתטית באיטליה.

הבעיה כאובה, ושום דיאטת הרויה אינה יכולה להעלים פגם אסתטי זה. ב-1977

עור התפוז נראה לעין, ועליו מופיעות בליטות חיצוניות המעוותות את צורת הרגל. בשלב זה מופיעים על הרגל, לעתים קרובות, גם ורידים בולטים.

שלב ב'

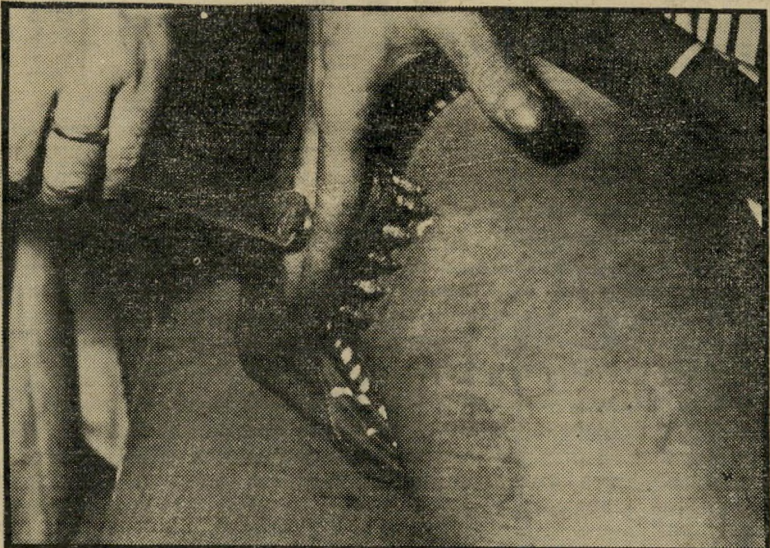
כמות מסוימת של החומר בתדירות של פעמיים עד שלוש בשבוע, במשך חודש ימים. אחר-כך עורכים הפסקה של 15 עד 20 ימים. אחרי תקופה זו מודדים את תוצאות הטיפול ומשווים אותן למצב הקודם. אם באיזור מסויים לא נעלם ה צלוליטיס, ממשיכים בחצי טיפול נוסף כלומר, יש צורך כשש זריקות נוספות. עד כאן השלב הרפואי של ההזרקות. אך זה אינו כל הטיפול, מיד לאחר כל זריקה צריכה המטופלת לעבור עיסוי בי עזרת קרמים ממיסים שעוזרים לפיזור החומר המוזרק בשטח הפגוע.

המזרק שבו משתמשים נקרא מולטי אינג'קטור — מזרק רב מחטים. זהו מזרק רגיל שעליו מורכבת לוחית עם מספר משתנה של מחטים. הכאב נסבל, אינו דומה לכאב של הזרקה רגילה, אלא של מכה.

ההזרקות והעיסוי בלבד אינם מספיקים לסילוק הצלוליטיס. חלק בלתי-נפרד מהטיפול הוא שיתוף הפעולה מצידה של המטופלת — עליה להיכנס למישטר של דיאטה איכותית, ולא כמותית, ולהרבות בתנועה.

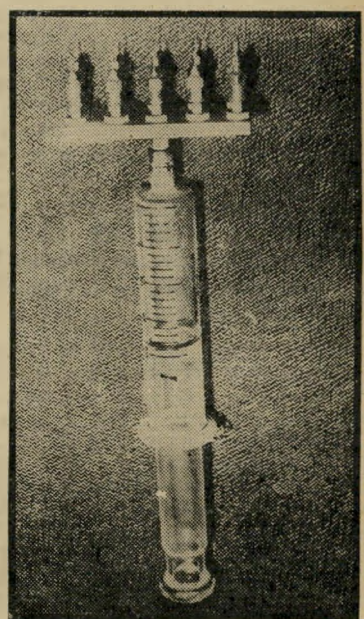
דיאטה זו מחייבת לוותר על כל הי מאכלים שגורמים להצטברות נוזלים (המשך בעמוד 46)

הצלוליטיס טרם בולט לעין. ניתן להבחין בו רק כשבשעת צביטה מופיע עור כתום כקלי-פוח התפוז. זהו שלב המופיע אצל נשים צעירות ורזות.

מזריקים לעור בתדירות של פעמיים עד שלושה פעמים שבוע, במשך חודש ימים. הכאב נסבל וניתן להשוותו למכה.

שיטת הטיפול

המכשיר מולטי אינג'קטור — מזרק רב-מחטים הוא מזרק רגיל אשר עליו מורכבת לוחית עם מספר משתנה של מחטים.

התחילו להופיע פירסומים בכתבי-עת רפואיים, על שיטה חדשה של הורדת עודפי שומן, הפותרת את בעיית הצלוליטיס. התפרסמו שמות שונים של תרופות, רובן מתוצרת צרפת, שהיגה המדינה המובילה בעולם מבחינת הטיפול בפגמים אסתטיים. ד"ר דמבינסקי התחיל להתעניין בצורה רצינית ביותר בנושא, טייל לחברת תרופות צרפתית שהיה לה סניף באיטליה, וביקש חומר מדעי על התרופות הללו. תוך זמן קצר קיבל חבילה של חוברות על עבודות שפורסמו בנושא זה בעקף בי צרפת, וגם כתובות של רופאים המטפלים